

Posudek oponenta na bakalářskou práci Davida Jareše: Politická geografie národnostních menšin severoevropských států.

Práce obsahuje podrobný přehled situace národnostních menšin v Severní Evropě. V první části práce pisatel diskutuje o významu pojmů národ, národnost a národnostní menšina, a o štěpení mezi centrem a periferií ve smyslu teorie Steina Rokkana. V druhé části práce se autor věnuje současné situaci a historickému vývoji politického postavení národnostních menšin v severských zemích. Práci uzavírá pokus o kategorizaci národních menšin v daných zemích podle kriteria postavení na periferii.

Největším nedostatkem práce je, že i když je její uspořádání logické, chybí spojení mezi jednotlivými částmi. Zejména chybí text, kteřý by spojoval závěrečnou diskusi (kapitola 9 s názvem shrnutí) s úvodní diskusí. Úvodní diskuse o národnosti je sice zajímavá, a nelze nic namítnout ani vůči výběru zkoumané literatury, přesto není zřejmé, jak kapitola souvisí s ostatními částmi práce. Zde, stejně jako v jiných částech práce, by měl pisatel čtenáři usnadnit orientaci ve své argumentaci krátkými spojujícími texty.

Autor používá typologii Steina Rokkana ke kategorizaci menšin (kapitola 9), není však jasné, jak ji aplikuje. Problematický je hlavně pojem kultury, na který autor klade velký důraz. Autor velmi arbitrárně posuzuje, kdy se jedná o samostatnou kulturu a kdy nikoliv. Například, i když nepochybuji o závěru autora, že švédský mluvčí menšina v Finsku je integrovanou částí Finska, která není pevným poutem spojená se Švédskem, neznamená to, že tato skupina nemá vlastní kulturu obsahující víc než pouze jazyk. Reprezentuje ji například celá řada známých spisovatelů (např. Tove Janssonová). Nechci na tomto místě vést diskusi o tom, co znamená pojem kultura, vytýkám pouze pisateli způsob, jakým pojem používá ke kategorizaci, tedy bez jednoznačného vysvětlení.

V úvodu pisatel uvádí, že se chce oblastí zabývat jak z politicko-geografického hlediska, tak z hlediska politologického. Takové rozlišení však nelze v předkládané práci pozorovat. Navrhuji, aby autor u obhajoby vysvětlil, proč se domnívá, že je nutné mezi těmi perspektivami rozlišovat.

Z formálního hlediska je také nutno upozornit na poněkud nesystematicky způsob, jakým autor odkazuje na používané zdroje. V úvodu sice popisuje, jaké zdroje používá v deskriptivních částech práce, v nich však nelze najít skoro žádné odkazy.

I přes zmíněné nedostatky bych chtěl na závěr zdůraznit, že autor práci dokládá své znalosti zkoumaného tématu, a **doporučuji bakalářskou práci k obhajobě**.

V Praze 21. srpna 2006

Mats Braun MA